

بررسی تنوع زیستی و غنای گونه‌های گیاهی در ارتباط با عوامل فیزیوگرافی و فیزیکی- شیمیایی خاک در منطقه حفاظت شده کبیرکوه

علی مهدوی^{۱*}، مهدی حیدری^۲ و جواد اسحاقی راد^۳

^۱- نویسنده مسئول، استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ایلام. پست الکترونیک: a_amoli646@yahoo.com

- کارشناس ارشد، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان ایلام.

- استادیار، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه.

تاریخ دریافت: ۸۸/۹/۴

چکیده

به منظور بررسی رابطه تنوع و غنای گونه‌های علفی و چوبی نسبت به عوامل فیزیکی- شیمیایی خاک و فیزیوگرافی، حوضه ارشت منطقه حفاظت شده کبیرکوه به مساحت ۵۱۰ هکتار واقع در استان ایلام انتخاب گردید. نمونه‌برداری بر روی خط (ترانسکت) انجام شد؛ بدین صورت که پس از تعیین ترانسکت‌ها در جهت‌های مختلف جغرافیایی منطقه مورد مطالعه قطعه نمونه به ابعاد ۲۰ در ۲۰ متر و به صورت منظم با فواصل ۱۵۰ متر در امتداد ترانسکت‌ها پیاده شدند (جهت شمالی ۲۴ قطعه نمونه، جهت غربی ۲۰ قطعه نمونه و جهت جنوبی ۲۳ قطعه نمونه). سپس عوامل محیطی و پوشش گیاهی در هر قطعه نمونه برداشت شدند. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل‌های همبستگی نشان داد که در دامنه جنوبی تنوع گونه‌های علفی با مقدار رس و شن همبستگی منفی و با سیلت و آهک همبستگی مثبت دارد. در دامنه شمالی تنوع گونه‌های علفی با درصد رطوبت اشبع، ماده آلی و نیتروژن همبستگی مثبت و با ارتفاع از سطح دریا همبستگی منفی دارد. در دامنه غربی تنوع گونه‌های علفی با شوری خاک و ارتفاع از سطح دریا همبستگی منفی و با آهک همبستگی مثبت دارد. نتایج همچنین نشان داد که گونه‌های چوبی در تمامی دامنه‌ها نسبت به عوامل فیزیوگرافی واکنش بیشتری نشان می‌دهند. براساس نتایج این تحقیق می‌توان بیان کرد که در ارزیابی‌های اکولوژیکی در منطقه زاگرس، برای پوشش علفی عوامل فیزیکی- شیمیایی خاک و برای گونه‌های درختی و درختچه‌ای عوامل فیزیوگرافی و شکل زمین مناسب می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: تنوع و غنای گونه‌ای، عوامل فیزیکی- شیمیایی خاک، فیزیوگرافی، زاگرس، منطقه حفاظت شده کبیرکوه، ایلام.

زیست بشر مطرح بوده‌اند. بحث تنوع زیستی اغلب در اصطلاح تنوع گونه‌ای یا تنوع اکوسیستم‌ها متمرکز شده و تنوع گونه‌ای رایج‌ترین آنهاست (Schwilke, 2006). تنوع گونه‌ای یکی از خصوصیات مهم جوامع زیستی و تابعی از شمار گونه‌های موجود و اندازه جمعیت‌های معرف آن گونه‌ها در یک حوزه جغرافیایی معین است (Krebs, 1998). با مطالعه پوشش گیاهی و عوامل مختلف محیطی همچون فیزیوگرافی، خاک و اقلیم می‌توان به پایداری

مقدمه

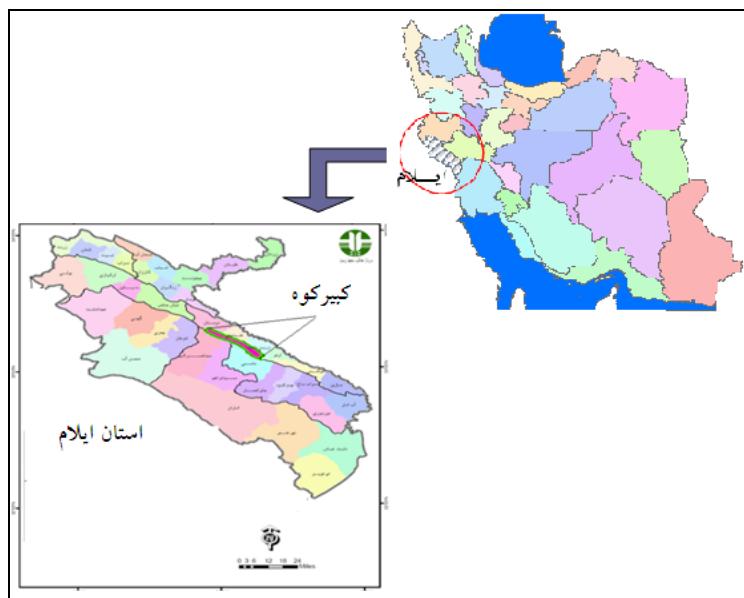
امروزه بسیاری از برنامه‌های توسعه پایدار به گونه‌ای طراحی می‌شوند که زیان‌های وارد به تنوع زیستی را به حداقل برسانند (مخذوم، ۱۳۸۲). گیاهان به عنوان یکی از منابع اکوسیستم نقش عمله‌ای را در زندگی موجودات زنده، حفظ طبیعت و تعادل اکوسیستم ایفا می‌کنند. در چند سال اخیر در محافل زیست‌محیطی جهان دو موضوع تنوع زیستی و تغییرات آب و هوا به عنوان مسائل اصلی محیط

که تنوع، یکنواختی و غنای گونه‌ای را بررسی و عوامل فیزیکی - شیمیایی خاک و فیزیوگرافیک تأثیرگذار بر هر یک از این معیارها را در منطقه مورد مطالعه تعیین کند تا بدین وسیله بتوان با دیدی بهتر نسبت به احیا و بهره‌برداری منطقی آنها اقدام نمود.

مواد و روشها

برای انجام این تحقیق حوضه ارشت منطقه حفاظت شده کبیرکوه با مساحت ۵۱۰ هکتار واقع در شهرستان دره‌شهر استان ایلام با عرض جغرافیایی "۱۷° ۱۵' ۳۳" تا ۲۷° ۱۹' ۳۳" شمالی و طول جغرافیایی "۴۶° ۵۵' ۲۶" تا ۴۶° ۵۸' شرقی انتخاب شد (شکل ۱). منطقه حفاظت شده کبیرکوه براساس مصوبه شماره ۲۱۶ مورخ ۱۳۸۰/۷/۲۵ و به استناد بند الف ماده ۳ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست، با وسعتی برابر ۲۰۰۰ هکتار به عنوان منطقه حفاظت شده جنگلی تعیین شده است. دامنه ارتفاعی منطقه مورد مطالعه از ۱۰۰۰ تا ۲۱۰۰ متر از سطح دریا بوده و شبیه منطقه بین ۵ تا ۸۵ درصد متغیر است. در منطقه حفاظت شده کبیرکوه میانگین بارندگی سالانه ۳۵۰/۴ میلی‌متر است. متوسط حداقل دمای سالیانه در ارتفاعات مختلف بین ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد و میزان متوسط حداقل دمای سالیانه در ارتفاعات مختلف بین ۲-۱۶ درجه سانتی‌گراد در نوسان می‌باشد. منطقه حفاظت شده کبیرکوه به لحاظ داشتن تنوع ارتفاعی دارای اکوسیستم‌های مختلف بوده که اغلب غیر قابل دسترس هستند و نسبت به سایر مناطق استان ایلام، به صورت بکر و دست‌نخورده باقی مانده‌اند و همچنین به دلیل پویا بودن، منطقه حفاظت شده بسیاری از مراحل توالی گیاهی را در بر می‌گیرد. با توجه به تنوع و تغییرات شرایط فیزیکی که در سطح منطقه حفاظت شده وجود دارد، علاوه بر برخورداری از غنای زیستی دارای ارزش‌های گردشگری و اکوتوریسم زیادی نیز می‌باشد (جعفری و همکاران، ۱۳۸۶).

جوامع گیاهی و همبستگی این عوامل با پوشش گیاهی پی برد که این مسئله از نظر توسعه و احیای جوامع جنگلی بسیار مهم و کاربردیست (بصیری، ۱۳۸۲). عوامل فیزیوگرافی با تأثیری که بر میزان رطوبت خاک، شیمی و سایر مشخصه‌های آن دارند، نقش مهمی در پراکنش گونه‌های گیاهی و تنوع‌شان دارند (Enright *et al.*, 2005). بدین منظور محققان مختلف تنوع زیستی را با در نظر گرفتن فیزیوگرافی و یا هر یک از عوامل مختلف فیزیوگرافی به صورت مجزا مانند ارتفاع از سطح دریا، شب Baker & Barnes, (1998). مطالعات انجام شده در بلوطزارهای مناطق مدیترانه‌ای شیلی نشان داد که جهت تأثیر زیادی بر غنای گونه‌ای دارد و غنای گونه‌ای در دامنه‌های جنوبی آن منطقه بیشتر از دامنه‌های شمالی است (Badano *et al.*, 2005). در ایران نیز در زمینه غنا و تنوع گونه‌های زیراشکوب در رابطه با عوامل فیزیوگرافیکی مطالعاتی انجام شده است (صابریان، ۱۳۸۰). اما این مطالعات به ویژه برای جنگلهای زاگرس محدودی و محدود بوده و باید تحقیقات بیشتری در مورد روابط بین غنا و تنوع گونه‌ای و عوامل توپوگرافی صورت گیرد تا بدین ترتیب بتوان با شیوه مناسب و اصولی برای حفاظت از این اکوسیستم‌های طبیعی کشور که اغلب تخریب‌یافته هستند، اقدام نمود. (میرزایی و همکاران، ۱۳۸۵). حدود ۵۰۸۰۰ هکتار از جنگلهای زاگرس در استان ایلام قرار دارد که عناصر درختی غالب این جنگلهای گونه‌های جنس بلوط است (حیدری، ۱۳۸۶). نظر به اهمیت و جایگاه جنگلهای زاگرس از نظر گونه‌های گیاهی و جانوری، ذخائر ژنتیکی، مراتع زیراشکوب، مسائل اقتصادی- اجتماعی و غیره و نیز برای دستیابی به توسعه پایدار، حفاظت از اکوسیستم‌های طبیعی و تنوع زیستی آنها لازم است و یکی از گام‌های مهم در این راستا بررسی پوشش گیاهی و عوامل مؤثر بر پراکنش، تنوع و غنا در این جنگلهاست. با توجه به مطالعات محدود انجام شده در این رابطه در ناحیه رویشی زاگرس، هدف این تحقیق آن است

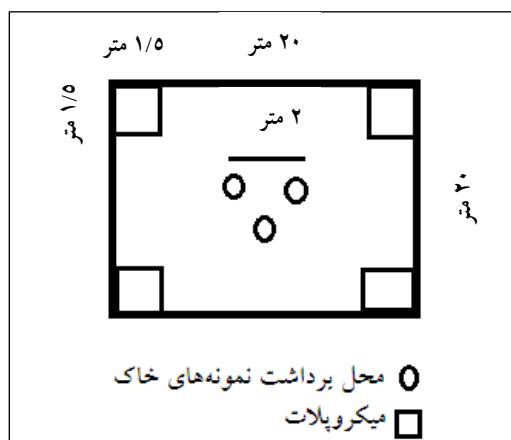

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه در ایران و در استان ایلام (جعفری و همکاران، ۱۳۸۶)

۱/۵ متر که مساحت آنها با استفاده از روش حداقل سطح مشخص شده بود، تعیین شدند (Cain, 1938) و نوع گونه و درصد پوشش آنها نیز به روش براون- بلانکه تخمین زده شد (Braun-Blanquet, 1964). در مجموع ۲۶۸ میکروپلات مربعی شکل در منطقه مورد مطالعه برداشت شد (شکل ۲). برای نمونه برداری از خاک، در مرکز هر قطعه نمونه با فاصله معینی (۲ متر) از هم، سه نمونه از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متر برداشته و یک نمونه ترکیبی برای هر قطعه نمونه به آزمایشگاه منتقل شد (Maranon et al., 1999). خصوصیات خاکهای مورد بررسی در این تحقیق عبارتند از: اسیدیتی خاک بهوسیله دستگاه pH متر، درصد رطوبت اشباع خاک با استفاده از گل اشباع و به روش توزین، بافت خاک به روش هیدرومتری، نیتروژن به روش توزین، بافت خاک به روش کجلدال و کربن آلی به روش والکی- بلک بر حسب درصد، فسفر قابل جذب به روش اولسون، پتانسیم قابل جذب با استفاده از دستگاه فلام فتو متری (علی احیائی و بهبهانی زاده، ۱۳۷۲)، EC خاک با استفاده از دستگاه هدایت الکتریکی سنج و آهک با روش تیتری متری اندازه گیری شدند (زرین‌کفسن، ۱۳۶۷).

نمونه برداری بر روی خط (ترانسکت) انجام شد. بدین منظور پس از تعیین ترانسکت‌ها در جهت‌های مختلف جغرافیایی منطقه مورد مطالعه، ۶۷ قطعه نمونه به ابعاد ۲۰ در ۲۰ متر در امتداد ترانسکت‌ها پیاده شدند. تا حد امکان سعی شد قطعات نمونه در طول ترانسکت‌ها به صورت منظم و با فواصل ۱۵۰ متری پیاده شوند و در محل‌هایی که پیاده کردن قطعه نمونه به جهت صخره‌ای بودن به صورت منظم امکان پذیر نبود، آن قطعه نمونه به صورت تصادفی به سمت چپ یا راست جابه‌جا شد (Park, 2001). در جهت شمالی ۲۴ قطعه نمونه، در جهت غربی ۲۰ قطعه نمونه و در جهت جنوبی ۲۳ قطعه نمونه مشخص شد، سپس عوامل محیطی و پوشش گیاهی در هر قطعه نمونه برداشت شدند.

در داخل هر قطعه نمونه، نوع گونه‌های چوبی و درصد پوشش آنها با اندازه گیری دو قطر عمود بر هم و نیز درصد پوشش سنگ و سنگریزه محاسبه شد. علاوه بر آن در داخل هر قطعه نمونه، شیب، جهت و ارتفاع از سطح دریا ثبت شد. به منظور برداشت پوشش علفی در داخل هر قطعه نمونه چهار میکروپلات به ابعاد ۱/۵ در

شکل ۲- نمایش چگونگی قرار گرفتن قطعه نمونه و میکروپلات‌ها

چوبی بهطور مجزا، با توجه به نرمال بودن داده‌ها از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد (Zar, 1999).

نتایج

در مجموع تعداد ۹۳ گونه علفی، ۱۴ گونه درختی و درختچه‌ای متعلق به ۲۹ خانواده در منطقه مورد مطالعه *Bromus* شناسایی شدند. خانواده *Asteraceae* و جنس *Bromus* بیشترین تعداد گونه‌ها را به خود اختصاص دادند. نتایج حکایت از آن دارد که گونه *Bromus tectorum* با بیشترین حضور در ۸۶ درصد از قطعات نمونه و پس از آن گونه‌های *Gundelia tournefortii* L. به ترتیب با ۵۸ و ۵۵ درصد حضور در قطعات نمونه بیشترین گونه‌های منطقه را تشکیل می‌دهند. از بین گونه‌های چوبی *Quercus brantii* Lind با حضور *Crataegus pontica* با حضور در ۸۵ درصد قطعات نمونه و پس از آن طبقه‌بندی فرم‌های رویشی براساس روش رانکایر نیز نشان داد که تروفیت‌ها و کامهفیت‌ها به ترتیب بیشترین و کمترین درصد فرم‌های حیاتی منطقه را تشکیل می‌دهند (شکل ۳).

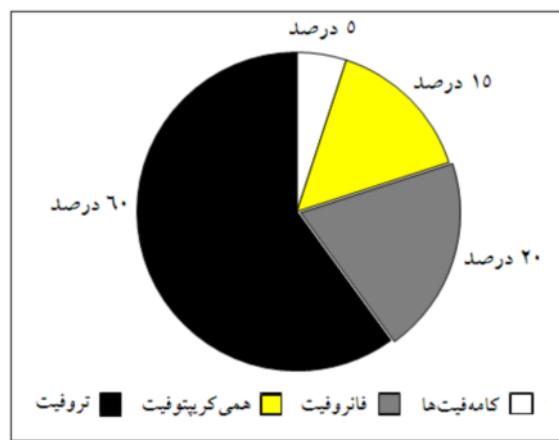
تجزیه و تحلیل داده‌ها محاسبه تنوع گونه‌ای

غنای گونه‌ای با شمارش تعداد گونه در داخل هر قطعه نمونه و تنوع گونه‌ای با استفاده از شاخص شanon-Wiener محاسبه شد و برای محاسبه این شاخص از رابطه استفاده گردید (Shannon & Weaner, 1949):

$$H' = -\sum_{i=1}^s (p_i) \times (\ln p_i) \quad (1)$$

$$P_i = n_i / N$$

که در آن H' : نمایه شanon-Wiener، P_i : فراوانی نسبی گونه ام در نمونه موردنظر و s : تعداد گونه‌های است. به منظور بررسی رابطه بین غنا و تنوع گونه‌ای با عوامل فیزیکی-شیمیایی خاک و نیز عوامل فیزیوگرافیک (شب و ارتفاع از سطح دریا) داده‌ها وارد نرمافزار SPSS 11.0 شد و نرمال بودن داده‌ها از طریق آزمون کولموگرف-اسمیرنوف مورد بررسی قرار گرفت. به منظور بررسی میزان همبستگی هر یک از عوامل فیزیکی-شیمیایی خاک و نیز عوامل فیزیوگرافیک با غنا و تنوع گونه‌های علفی و

شکل ۳- درصد فراوانی نسبی فرم‌های حیاتی موجود در منطقه مورد مطالعه

منفی و با درصد سیلت و آهک همبستگی مثبت نشان داد. همچنین نتایج نشان داد که در این دامنه تنوع گونه‌های چوبی با رس و شن و شیب دامنه همبستگی منفی و با سیلت همبستگی مثبت دارد. میزان غنای گونه‌های چوبی در این دامنه نیز با رس و شن همبستگی منفی و با سیلت و درصد شیب دامنه همبستگی مثبت را نشان داد (جدول ۲).

نتایج همبستگی اسپیرمن برای دامنه غربی نشان داد که در این دامنه تنوع گونه‌های علفی با درصد آهک همبستگی مثبت و با میزان شوری خاک و ارتفاع از سطح دریا همبستگی منفی دارد. در این دامنه تنوع گونه‌های چوبی تنها با ارتفاع از سطح دریا همبستگی مثبت و معنی‌داری را نشان داد (جدول ۳).

براساس نتایج همبستگی که در جهت‌های مختلف (شمال، جنوب و غرب) به صورت مجزا انجام شد، مشخص شد که میزان تنوع و غنای گونه‌های علفی و نیز گونه‌های چوبی با عوامل مختلف محیطی همبستگی دارند. نتایج نشان داد که در دامنه‌های شمالی تنوع گونه‌های علفی با ارتفاع از سطح دریا همبستگی منفی و تنوع گونه‌های چوبی در این دامنه با ارتفاع از سطح دریا همبستگی مثبت دارد. همچنین تنوع گونه‌های علفی و چوبی با ماده آلی، نیتروژن و درصد رطوبت اشباع همبستگی مثبت و با شیب دامنه همبستگی منفی نشان دادند، این در حالیست که برای سایر عوامل فیزیکی - شیمیابی خاک رابطه معنی‌داری با تنوع و غنای گونه‌های علفی و چوبی مشاهده نشد (جدول ۱).

براساس نتایج همبستگی برای دامنه‌های جنوبی، تنوع و غنای گونه‌های علفی با میزان رس و شن همبستگی

جدول ۱- ضریب همبستگی پیرسون بین عوامل محیطی و غنا و تنوع گونه‌های گیاهی در دامنه شمالی

گونه‌های چوبی		گونه‌های علفی		مشخصه
غنا	تنوع	غنا	تنوع	
-۰/۱۵۴	-۰/۱۴۳	-۰/۱۲۷	-۰/۱۳۴	شوری
-۰/۲۱۹	۰/۰۱۸	-۰/۲۸۸	-۰/۲۸۹	اسیدیته
۰/۴۵۲*	۰/۴۹۰*	۰/۴۳۹*	۰/۴۲۷*	درصد رطوبت اشیاع
۰/۰۲۲	۰/۰۹۵	-۰/۲۱۸	-۰/۱۹۷	درصد شن
-۰/۱۷۸	۰/۰۴۷	-۰/۲۳۸	-۰/۱۶۲	درصد رس
-۰/۰۲۲	-۰/۰۹۵	۰/۲۱۸	۰/۱۹۷	درصد سیلت
۰/۴۶۵*	۰/۶۲۱**	۰/۴۶۲*	۰/۵۷۴**	ماده آلی
۰/۴۴۷*	۰/۴۵۸*	۰/۳۳۱	۰/۵۴۱**	نیتروژن
۰/۱۲۴	۰/۲۰۲	-۰/۲۱۷	-۰/۱۲۳	پتاسیم
۰/۱۱۸	۰/۱۲۷	۰/۱۲۱	۰/۱۱۲	آهک
-۰/۲۳۳	-۰/۰۰۳	-۰/۱۶۱	-۰/۰۰۴	وزن مخصوص
-۰/۱۴۴	-۰/۱۵۳	۰/۲۳۶	۰/۲۰۶	درصد سنگ و سنگریزه
۰/۲۸۸	-۰/۴۱۱*	-۰/۳۰۱	-۰/۳۱۵	شیب
۰/۴۰۱*	۰/۴۳۶*	-۰/۳۶۷	-۰/۴۵۰*	ارتفاع از سطح دریا

** معنی دار در سطح ۰/۰۱، * معنی دار در سطح ۰/۰۵

جدول ۲- ضریب همبستگی پیرسون بین عوامل محیطی و غنا و تنوع گونه‌های گیاهی در دامنه جنوبی

گونه‌های چوبی		گونه‌های علفی		مشخصه
غنا	تنوع	غنا	تنوع	
-۰/۱۱۴	-۰/۰۰۳	-۰/۱۴۷	-۰/۱۰۴	شوری
۰/۱۱۹	۰/۱۱۳	۰/۲۱۳	۰/۲۸۳	اسیدیته
۰/۲۱۲	۰/۲۹۰	۰/۱۳۹	۰/۲۲۷	درصد رطوبت اشیاع
-۰/۴۲۲*	-۰/۴۸۵*	-۰/۳۱۸	-۰/۴۹۷*	درصد شن
-۰/۴۷۸*	-۰/۵۴۷*	-۰/۳۳۸	-۰/۵۱۲*	درصد رس
۰/۵۲۲*	۰/۴۳۵*	۰/۴۱۸*	۰/۴۹۷*	درصد سیلت
۰/۱۹۶	۰/۱۲۱	۰/۱۶۳	۰/۲۲۴	ماده آلی
۰/۰۸۷	۰/۲۵۸	۰/۱۷۵	۰/۱۶۱	نیتروژن
-۰/۱۲۴	-۰/۲۰۲	۰/۲۱۷	۰/۱۲۳	پتاسیم
۰/۲۸۵	۰/۲۳۰	۰/۴۲۶*	۰/۵۲۲*	آهک
-۰/۲۸۳	-۰/۲۲۳	-۰/۲۶۱	-۰/۱۱۴	وزن مخصوص
۰/۲۴۴	۰/۲۵۳	۰/۲۳۶	-۰/۲۰۶	درصد سنگ و سنگریزه
-۰/۶۵۸**	-۰/۵۱۱*	-۰/۳۲۱	-۰/۳۴۵	شیب
-۰/۳۲۱	-۰/۳۱۱	-۰/۳۱۷	-۰/۳۵۵	ارتفاع از سطح دریا

** معنی دار در سطح ۰/۰۱، * معنی دار در سطح ۰/۰۵

جدول ۳- ضریب همبستگی پرسون بین عوامل محیطی و غنا و تنوع گونه‌های علفی و چوبی در دامنه غربی

گونه‌های چوبی		گونه‌های علفی		مشخصه
غنا	تنوع	غنا	تنوع	
-۰/۳۱۴	-۰/۲۲۳	-۰/۴۴۷*	-۰/۴۰۴*	شوری
-۰/۲۱۹	-۰/۳۱۳	-۰/۳۵۳	-۰/۲۸۳	اسیدیته
۰/۲۱۲	۰/۲۹۰	۰/۱۳۹	۰/۲۲۷	درصد رطوبت اشیاع
۰/۲۱۱	۰/۲۵۵	۰/۱۵۴	-۰/۱۱۴	درصد شن
۰/۲۳۶	۰/۱۳۶	۰/۱۴۸	-۰/۲۷۶	درصد رس
-۰/۲۳۸	-۰/۳۲۶	-۰/۱۵۴	۰/۱۱۴	درصد سیلت
۰/۲۸۲	۰/۲۷۴	-۰/۲۵۶	-۰/۱۸۵	ماده آلی
۰/۱۹۵	۰/۱۸۵	-۰/۲۵۶	-۰/۳۲۷	نیتروژن
-۰/۴۶۳	-۰/۳۶۴	-۰/۱۰۸	۰/۱۸۶	پتابسیم
-۰/۱۲۰	۰/۱۴۲	۰/۳۵۱	۰/۴۶۸*	آهک
-۰/۳۱۵	-۰/۲۸۵	۰/۲۸۴	-۰/۱۳۷	وزن مخصوص
-۰/۳۴۱	-۰/۳۰۱	۰/۲۵۱	۰/۲۳۱	درصد سنگ و سنگریزه
۰/۱۴۷	۰/۱۱۴	-۰/۲۸۱	-۰/۲۸۵	شیب
-۰/۳۷۳	-۰/۴۵۹*	-۰/۴۶۷*	-۰/۵۲۲*	ارتفاع از سطح دریا

* معنی دار در سطح ۰/۰۵

دامنه با افزایش ارتفاع تنوع گونه‌های علفی کم شده است که این تأثیر به سبب مساعد بودن شرایط از نظر درجه حرارت در ارتفاعات پایین می‌باشد (Fisher & Fuel, 1998 Hegazy *et al.*, 2004). عکس، تنوع گونه‌های چوبی در این دامنه با افزایش ارتفاع از سطح دریا افزایش پیدا می‌کند. میرزایی (۱۳۸۵) به نتیجه مشابهی در این مورد دست یافت. وی دلیل این مسئله را فشار عوامل انسانی در گذشته ذکر می‌کند که سبب شده تا گونه‌های چوبی (درختی و درختچه‌ای) عکس گونه‌های علفی به سمت ارتفاعات بروند و تنوع و غنای آنها در ارتفاعات پایین کمتر باشد. در حال حاضر که منطقه به صورت حفاظت شده اداره می‌شود، تنوع و غنای گونه‌های چوبی در ارتفاعات پایین نیز در حال افزایش است. بنابراین احتمال این که در آینده ارتفاعات پایین منطقه هم از تنوع خوبی برخوردار باشند زیاد است. نتایج این بررسی همچنین نشان داد که تنوع گونه‌های علفی و چوبی در

بحث

بررسی پوشش گیاهی در مطالعات کاربردی به منظور دستیابی به اطلاعاتی برای حل مسائل اکولوژیک در رابطه با مدیریت و حفاظت اکوسیستم‌های طبیعی مطرح بوده است (مصدقی، ۱۳۸۰). ارزیابی تنوع زیستی درک انسان از تغییرات جنگلها و محیط زیست را بهبود می‌بخشد. حضور و یا عدم حضور یک گونه در هر منطقه تحت تأثیر عوامل محیطی آن منطقه است. خصوصیات فیزیکی-شیمیابی خاک و همچنین عوامل فیزیوگرافی از جمله عواملی هستند که می‌توانند بر تنوع و غنای گونه‌های گیاهی تأثیرگذار باشند (Enright *et al.*, 2005). بدیهی است که با توجه به خصوصیات و شرایط حاکم بر هر منطقه سهم هر کدام از عوامل محیطی در تغییرات تنوع و غنای گونه‌ای متفاوت خواهد بود. در این بررسی مشخص شد که در دامنه شمالی تنوع گونه‌های علفی با ارتفاع از سطح دریا همبستگی منفی داشت، به عبارت دیگر در این

خورشید از لحظه شدت و مدت، سبب خشک شدن خاک شده و در نتیجه شرایط نامساعدتری را برای استقرار زادآوری گونه‌های چوبی فراهم می‌کند. این مسئله می‌تواند دلیلی بر کاهش تنوع و غنای گونه‌های چوبی و علفی در دامنه جنوبی باشد (سهرابی، ۱۳۸۳).

نتایج این تحقیق برای دامنه‌های غربی نشان داد که در این دامنه‌ها تنوع گونه‌های علفی با درصد آهک همبستگی مثبت و با میزان شوری خاک و ارتفاع از سطح دریا همبستگی منفی دارد. در این دامنه تنوع گونه‌های چوبی تنها با ارتفاع از سطح دریا همبستگی مثبت و معنی‌داری نشان داد. شوری یکی از عوامل محدود کننده بوده و فعالیت میکروارگانیسم‌ها را در خاک متوقف می‌کند (جعفری و همکاران، ۱۳۸۱). احتمالاً در دامنه غربی جمع شدن نمک در لایه سطحی خاک به‌علت دمای زیاد سبب حذف گونه‌های بسیار حساس شده است. Abbadi & El-Sheikh (2002) در مطالعه‌ای که به‌منظور تجزیه و تحلیل پوشش گیاهی در کویت انجام دادند، شوری را به عنوان یکی از عوامل مهم تأثیرگذار بر پراکنش گونه‌های گیاهی معرفی کردند. آنها در این مطالعه تنوع گونه‌ای زیاد در گروه گونه گیاهی *Panicum turgidum* را به‌دلیل کم بودن شوری خاک در این رویشگاه عنوان کردند. Shaltout *et al.* (2002) به بررسی جوامع گیاهی و وضع و اندازه ساختار *Nitraria retusa* در سواحل دریای سرخ در مصر پرداختند و کم بودن تنوع گونه‌ای گروه *Nitraria retusa* را به‌دلیل زیاد بودن شوری، منیزیم و کلر خاک دانستند. Pauli *et al.* (2003) نیز در پژوهشی به‌منظور بررسی افزایش مواد غذایی در مناطق آهکی و اثر آن بر روی گونه‌های گیاهی و ساختار جوامع گیاهی در آمریکا نتیجه گرفتند که تغییر در فراوانی و موقعیت گونه‌ها و جوامع گیاهی با مواد غذایی و آهک خاک ارتباط معنی‌داری دارد. نتایج همچنین نشان داد که گونه‌های چوبی در تمامی دامنه‌ها نسبت به عوامل فیزیوگرافی واکنش بیشتری نشان می‌دهند. براساس نتایج این تحقیق می‌توان بیان کرد که در

دامنه شمالی با ماده آلی، نیتروژن و درصد رطوبت اشباع همبستگی مثبت دارد. نقش بیوشیمیایی مواد آلی در خاک در ایجاد بستر مناسب برای فعالیت میکروارگانیسم‌های خاک و افزایش تعداد و تنوع فعالیت آنها، افزایش عناصر غذایی و ترکیبات آلی در خاک است که به‌نوبه خود ظرفیت جذب و نگهداری عناصر غذایی را در خاک افزایش می‌دهند. اثر فیزیکی مواد آلی در خاک در افزایش کلوئیدهای آلی، سطح ویژه، ظرفیت تبادلی، ظرفیت نگهداری آب و به‌طور کلی بهبود شرایط فیزیکی خاک است (حاجی‌زاده، ۱۳۶۹).

نتایج این بررسی نشان داد که در دامنه‌های جنوبی، تنوع و غنای گونه‌های علفی با میزان رس و شن همبستگی منفی و با درصد سیلت و آهک همبستگی مثبت نشان می‌دهند. برای گونه‌های چوبی تنوع و غنا در این دامنه با رس، شن و شیب همبستگی منفی و با سیلت همبستگی مثبت نشان داد. شن سبب افزایش نفوذپذیری و خشک شدن سریع خاک می‌شود و رس سبب فشردگی سطحی خاک شده و از نفوذ آب به داخل خاک جلوگیری می‌کند (بای‌بوردی، ۱۳۷۲). این دو عامل هر دو سبب خشکی بیش از حد شده و در دامنه جنوبی که میزان تابش بیشتری را نیز دریافت می‌کند (G-Campo *et al.*, 1999) تأثیر منفی بر حضور گونه‌ها و میزان پوشش آنها دارند. بعکس، زیاد بودن حضور گونه‌ها در جایی اتفاق افتاد که میزان سیلت بیشتری داشتند، زیرا سیلت سبب ذخیره بیشتر آب در محدوده پراکنش ریشه گیاهان می‌شود. Grongroft *et al.* (2003) نیز در تحقیقی مشابه در ۵ رویشگاه نشان دادند که رویشگاه‌هایی که درصد شن بیشتری داشتند، تنوع کمتری دارا بودند.

نتایج این تحقیق نشان داد که در دامنه جنوبی با افزایش درصد شیب تنوع و غنای گونه‌های چوبی کاهش می‌یابد. با افزایش شیب میزان فرسایش خاک افزایش و استقرار بذر گونه‌های چوبی تا حد زیادی مختلط می‌شود. علاوه بر این، دامنه جنوبی به‌دلیل تابش بیشتر نور

- جعفری، م.، گشتاسب، ح.، طویلی، ع.، زارع چاهوکی، م.ع. و محمدی، ح.، ۱۳۸۶. منطقه حفاظت شده کبیرکوه. اداره کل محیط زیست استان ایلام، ۶۰ صفحه.
- حاجیزاده، الف.، ۱۳۶۹. خاک‌شناسی کشاورزی. مرکز انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، ۲۱۰ صفحه.
- حیدری، م.، ۱۳۸۶. تعیین گروه‌گونه‌های اکولوژیک گیاهی در رابطه با عوامل محیطی در منطقه قلارنگ ایلام. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه گیلان، ۱۰۲ صفحه.
- زرین‌کفسن، م.، ۱۳۶۷. خاک‌شناسی کاربردی. انتشارات دانشگاه تهران، ۲۴۵ صفحه.
- سهرابی، م.، ۱۳۸۳. تحلیل واحدهای اکوسیستمی منطقه رویش مازودار. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور، ۶۴ صفحه.
- صابریان، غ.ر.، ۱۳۸۰. بررسی درجه همبستگی پوشش گیاهی با عوامل توپوگرافی در زیرحوضه سفیددشت گرم‌سر (شهرستان سمنان). پایان‌نامه کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشگاه مازندران، ۱۱۳ صفحه.
- علی‌احیائی، م. و بهبهانی‌زاده، ع.، ۱۳۷۲. شرح روشهای تجزیه شیمیابی خاک (جلد اول). مؤسسه تحقیقات آب و خاک، نشریه شماره ۸۹۳، ۱۲۸ صفحه.
- مخدوم، م.، ۱۳۸۲. اقتصاد اکولوژیک تنوع زیستی. انتشارات دانشگاه تهران، ۱۷۵ صفحه.
- مصادقی، م.، ۱۳۸۰. توصیف و تحلیل پوشش گیاهی. انتشارات دانشگاه مشهد، ۲۸۷ صفحه.
- میرزایی، ج.، اکبری‌نیا، م.، حسینی، س.م. و حسین‌زاده، ج.، ۱۳۸۵. بررسی اکولوژیک رویشگاه جنگلی ارغوان در شمال ایلام. تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، (۴): ۳۷۱-۳۸۱.
- Abbadi, A.M. and El-Sheikh, G.A., 2002. Vegetation analysis of Failaka Island (Kuwait). Journal of Arid Environments, 50: 153-165.
- Badano, E.I., Cavieres, L.A., Molinga-Montenegro, M.A. and Quiroz, C.L., 2005. Slope aspect influences plant association patterns in the Mediterranean matorral of central Chile. Journal of Arid Environments, 62: 93-108.
- Baker, M.E. and Barnes, B.V., 1998. Landscape ecosystem diversity of river floodplains in northwestern Lower Michigan, USA. Canadian Journal of Forest Research, 28: 1405-1418.

ارزیابی‌های اکولوژیکی در منطقه زاگرس برای پوشش علفی عوامل فیزیکی - شیمیابی خاک و برای گونه‌های درختی و درختچه‌ای عوامل فیزیوگرافی و شکل زمین مناسب می‌باشند. همچنین می‌توان برای درک بهتر شرایط رویشگاهی گونه‌های درختی، پس از شناسایی ویژگی‌های اکولوژیک گونه‌های علفی، از این گونه‌ها (علفی) به عنوان شاخص زیستی خصوصیات شیمیابی خاک استفاده نمود. Enright *et al.* (2005) نیز در پاکستان در تحقیق مشابهی نشان دادند که عوامل فیزیکی از جمله درصد پوشش سنگ و شیب زمین نسبت به عوامل شیمیابی خاک برای گونه‌های چوبی اثرات بیشتری دارند.

در پایان پیشنهاد می‌شود که برای افزایش غنا و تنوع گونه‌های چوبی و علفی در منطقه حفاظت شده کبیرکوه ایلام، جنگل کاری با گونه‌های بومی منطقه از طریق نهال‌کاری و بذرکاری صورت گیرد. با توجه به این که یکی از عوامل مهمی که تأثیر زیادی بر استقرار زادآوری گونه‌های بومی در منطقه زاگرس دارد، حضور دام و عوامل انسانی در این مناطق است، بنابراین باید حتی الامکان مناطق حساس که زادآوری گونه‌ها در معرض خطر بیشتری هستند به صورت کامل محافظت شوند.

منابع مورد استفاده

- بایبوردی، م.، ۱۳۷۲. فیزیک خاک. انتشارات دانشگاه تهران، ۶۵۸ صفحه.
- بصیری، ر.، ۱۳۸۲. مطالعه اکولوژیک منطقه رویشی ویول (*Quercus libani oliv.*) با تجزیه و تحلیل عوامل محیطی در مریوان. رساله دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور، ۱۲۳ صفحه.
- جعفری، م.، زارع چاهوکی، م.ع.، آذرینوند، ح.، باغستانی میدی، ن. و زاهدی امیری، ق.، ۱۳۸۱. بررسی روابط پوشش گیاهی مراعع پشتکوه یزد با خصوصیات فیزیکی و شیمیابی خاک با استفاده از روشهای تجزیه و تحلیل چندمتغیره. مجله منابع طبیعی ایران، ۵۵: ۴۱۹-۴۳۳.

- Saudi Arabia. Journal of Arid Environments, 3: 3-13.
- Krebs, J.C., 1998. Ecological Methodology. Addison Wesley Longman Inc., 620 p.
 - Maranon, T., Ajbilou, R., Ojeda, F. and Arroya, J., 1999. Biodiversity of woody species in oak woodland of southern Spain and northern Morocco. Forest Ecology and Management, 115: 147-156.
 - Park, A.D., 2001. Environmental influences on post-harvest natural regeneration in Mexican pine-oak forests. Forest Ecology and Management, 144: 213-228.
 - Pauli, D., Peintinger, M. and Schmid, B., 2003. Nutrient enrichment in calcareous fens: Effect on plant species and community structure. Basic and Applied Ecology, 3: 255-266.
 - Schwilk, D., 2006. Limiting similarity and functional diversity along environmental gradients. Ecology Letters, 8: 28-272.
 - Shaltout, K.H., Shedad, M.G., El-Kady, H.F. and Al-Sodany, Y., 2002. Phytosociology and size structure of *Nitraria restusa* along the Egyptian Red Sea coast. Journal of Arid Environments, 53: 331-345.
 - Shannon, C.E. and Weaver, W., 1949. The Mathematical Theory of Communication. Urbana IL: University of Illinois Press, First edition, 125 p.
 - Zar, J.H., 1999. Biostatistical Analysis. Prentice Hall International Inc., 660 p.
 - Braun-Blanquet, J., 1964. Pflanzensoziologie, Grundzüge der Vegetationskunde. 3rd ed, Springer, Wien-New York. 865 p.
 - Cain, S.A., 1938. The species-area curve. American Midland Naturalist, 19: 573-580.
 - Enright, N.J., Miller, B.P. and Akhtar, R., 2005. Desert vegetation and vegetation-environment relationships in Kirthar National Park, Sindh, Pakistan. Journal of Arid Environments, 61: 397-418.
 - Fisher, M.A. and Fuel, P.Z., 2004. Changes in forest vegetation and arbuscular mycorrhizae along a steep elevation gradient in Arizona. Forest Ecology and management, 200: 293-311.
 - G-Campo, J., Alberto, F., Hodgeson, J., G-Ruiz, J. and M-Marti, G., 1999. Plant community patterns in a gypsum area of NE Spain, interactions with topographic factors and soil erosion. Journal of Arid Environments, 41: 401-410.
 - Grongroft, A., Petersen, A. and Miehlich, G., 2003. Edaphical diversity and biodiversity in mutual dependency. BIOLOG Status Report 2003, German Environmental Research Programme on Biodiversity and Global Change (Phase I, 2000-2004) ID: 01 LC 0024; BIOTA AFRICA So2. 130 p.
 - Hegazy, A.K., El-Demerdash, M.A. and Hosni, H.A., 1998. Vegetation species diversity and floristic relations along an altitudinal gradient in south-west

Investigation on biodiversity and richness of plant species in relation to physiography and physico-chemical properties of soil in Kabirkoh protected area

A. Mahdavi ^{1*}, M. Heydari ² and J. Eshaghi Rad ³

1*- Corresponding author, Assistant Prof., Faculty of Agriculture, University of Ilam, Ilam, Iran. E-mail: a_amoli646@yahoo.com
2- MSc. in Forestry, General Natural Resources Office of Ilam province, Iran.

3- Assistant Prof., Faculty of Natural Resources, University of Urmia, Iran.

Received: 28.04.2009

Accepted: 25.11.2009

Abstract

In order to investigate the reaction of biodiversity and richness of plant species in relation to physiography and physico-chemical properties of soil, Arasht catchment (approximately 500 ha) from Kabirkoh protected area in Ilam province was selected. After determining transects in different aspects, 67 sample plots (20m×20m) in a grid of 150m×150m were established (northern aspect 24 plots, western aspect 20 plots and southern aspect 23 plots). The environmental factors and vegetation in each sample plot were recorded. Results from correlation analysis showed that the biodiversity of herbaceous species in southern aspect has a negative relation with clay and sand and has a positive relation with silt and lime. The biodiversity of herbaceous species in northern aspect has a positive relation with soil saturation percentage, organic matter and nitrogen and has a negative relation with altitude. The biodiversity of herbaceous species in western aspect has a negative relation with EC and altitude and has a positive relation with lime. Based on the results, it can be stated that for ecological evaluations in Zagros region, physico-chemical factors are more suitable for herbaceous species and physiographic factors and land form are more suitable for shrub and tree species.

Key words: biodiversity, richness, physico-chemical soil properties, physiographic factors, Zagros region, KabirKoh protected area, Ilam.